

نکته‌ی بسیار مهمی را که حین کار با AutoMapper باید بخاطر داشت، عدم thread safety متد **CreateMap** Mapper آن است و استفاده‌ی از آن در برنامه‌های چند ریسمانی و خصوصا برنامه‌های وب، مشکلات متعددی را به همراه خواهد داشت. بنابراین بهترین محل تعریف و معرفی این نگاشت‌ها، در حین آغاز برنامه‌است؛ برای مثال در متد `Application_Start` فایل `global.asax` برنامه‌های وب، یا ابتدای متد `Main` برنامه‌های دسکتاپ. برای نمونه یک چنین کدی را نباید در برنامه‌های خود داشته باشید:

```
public ActionResult Index()
{
    Mapper.CreateMap<UserViewModel, User>();
    //ادامه‌ی کدها
```

در اینجا از متد استاتیک **CreateMap** Mapper، در یک اکشن متد برنامه‌ی ASP.NET MVC استفاده شده‌است. این متد `thread safe` نیست و چون کار تنظیمات اولیه‌ی این نگاشت‌ها (پیش از کش شدن آن‌ها) اندکی زمانبر است، ممکن است در این بین، دو کاربر همزمان به این قطعه کد رسیده و شاهد این باشند که تعدادی از خواص در اینجا نگاشت نشده‌اند.

نمونه‌ی دیگر آن، یک چنین کدهایی هستند:

```
using (var context = new TestDbContext())
{
    Mapper.CreateMap<SourceClass, DestinationClass>()
        .AfterMap((src, dest) =>
        {
            //using context
        });

    var dest = Mapper.Map<DestinationClass>(source);
}
```

در اینجا برحسب نیاز از context مربوط به Entity framework داخل تنظیمات `Mapper.CreateMap` استفاده شده‌است. متد **CreateMap** Mapper استاتیک است و context استفاده شده‌ی در آن `thread safe` نیست. همینجا است که مشکلات تخریب اطلاعات را شاهد خواهید بود. اگر در یک چنین حالتی نیاز به استفاده‌ی context داشتید، بهتر است متدهای استاتیک AutoMapper را فراموش کرده و به نحو ذیل یک موتور محلی نگاشت را ایجاد کنید. چون سطح دید و دسترسی این موتور، عمومی و سراسری نیست، مشکلات `thread safety` را نخواهد داشت.

```
var configurationStore = new ConfigurationStore(new TypeMapFactory(), MapperRegistry.Mappers);
configurationStore.AddProfile<TestProfile1>();
var mapper = new MappingEngine(configurationStore);
configurationStore.CreateMap<SourceClass, DestinationClass>()
//ادامه‌ی کدها
```